

Η μετάφραση αυτής της σελίδας είναι προϊόν αυτόματης μετάφρασης [Σύνδεσμος]. Οι αυτόματες μεταφράσεις μπορεί να περιέχουν σφάλματα που δυνητικά μειώνουν τη σαφήνεια και την ακρίβεια· ο Διαμεσολαβητής δεν φέρει καμία ευθύνη για τυχόν αποκλίσεις. Για πιο αξιόπιστες πληροφορίες και μεγαλύτερη νομική ασφάλεια, ανατρέξτε στην πρωτότυπη έκδοση που αγγλικά περιέχεται στον ανωτέρω σύνδεσμο. Για περισσότερες πληροφορίες συμβουλευτείτε τη [γλωσσική και μεταφραστική πολιτική \[Σύνδεσμος\]](#) μας.

Απόφαση στην υπόθεση 1794/2019/OAM σχετικά με την άρνηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να παράσχει πλήρη πρόσβαση σε έγγραφα που αφορούν εκδήλωση στην οποία παρέστησαν υπάλληλοι της Επιτροπής και πρώην προϊστάμενος μονάδας της Επιτροπής

Απόφαση

Υπόθεση 1794/2019/OAM - Εκκίνηση έρευνας στις 01/10/2019 - Σύσταση σχετικά με 08/07/2020 - Απόφαση στις 11/12/2020 - Εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο Ευρωπαϊκή Επιτροπή (Υποθέσεις στις οποίες διαπιστώθηκε κρούσμα κακοδιοίκησης) |

Η υπόθεση αφορούσε την άρνηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να επιτρέψει την πλήρη πρόσβαση του κοινού σε ονόματα που περιείχονταν σε έγγραφα που αφορούσαν εταιρική εκδήλωση στην οποία παρέστησαν υπάλληλοι της Επιτροπής και ένας πρώην προϊστάμενος μονάδας της Επιτροπής. Ο καταγγέλλων, δημοσιογράφος, θέλησε να αποκτήσει πρόσβαση στις πληροφορίες που περιείχονταν στα έγγραφα για να διερευνήσει εάν ο πρώην προϊστάμενος μονάδας της Επιτροπής, ο οποίος είχε αποχωρήσει από την ευρωπαϊκή δημόσια διοίκηση για να αναλάβει θέση σε πολυεθνική εταιρεία, ενήργησε σύμφωνα με τις νομικές υποχρεώσεις του να μην ασκεί πιέσεις σε πρώην συναδέλφους του.

Η Ευρωπαϊκή Διαμεσολαβήτρια διατύπωσε πρόταση για επίλυση του ζητήματος, ζητώντας από την Επιτροπή να παράσχει στον καταγγέλλοντα αντίγραφο των εγγράφων που είχαν ζητηθεί χωρίς να διαγράψει το όνομα του πρώην επικεφαλής μονάδας της Επιτροπής. Η Επιτροπή απέρριψε την πρόταση της Ευρωπαϊκής Διαμεσολαβήτριας υποστηρίζοντας ότι ο καταγγέλλων είχε αναφερθεί με αόριστο και γενικό τρόπο σε ενδεχόμενες παρατυπίες από πρώην υπάλληλο και ότι οι εν λόγω ανησυχίες δεν μπορούσαν να δικαιολογήσουν την κοινοποίηση των προσωπικών του δεδομένων σε αυτόν.

Η Ευρωπαϊκή Διαμεσολαβήτρια διαπίστωσε ότι η άρνηση της Επιτροπής να δημοσιοποιήσει τα αντίστοιχα έγγραφα χωρίς να διαγράψει τα συγκεκριμένα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα συνιστούσε κακοδιοίκηση. Σε μεταγενέστερη σύσταση προς την Επιτροπή, η Ευρωπαϊκή

Διαμεσολαβήτρια επανέλαβε την άποψή της ότι τα έγγραφα που ζητήθηκαν θα πρέπει να δημοσιοποιηθούν χωρίς την απόκρυψη του ονόματος του πρώην προϊσταμένου μονάδας.

Η Ευρωπαϊκή Διαμεσολαβήτρια εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι η Επιτροπή απέρριψε τη σύστασή της. Έχει επανειλημμένα επιστήσει την προσοχή στις δυσκολίες που συνεπάγεται η επιβολή των όρων που συνδέονται με τη μεταπήδηση υπαλλήλων από τον δημόσιο στον ιδιωτικό τομέα. Η διασφάλιση του υψηλότερου επιπέδου διαφάνειας είναι θεμελιώδης για τον εντοπισμό και την αντιμετώπιση των προβλημάτων. Η έλλειψη πλήρους δημοσιοποίησης στοιχείων εκ μέρους της Επιτροπής στην παρούσα υπόθεση δεν συμβάλλει στην εμπιστοσύνη του κοινού σε σχέση με τον τρόπο που η τελευταία διαχειρίζεται τις καταστάσεις μεταπήδησης στον ιδιωτικό τομέα.

Ιστορικό της καταγγελίας

1. Τον Ιούλιο του 2019, ο καταγγέλλων, δημοσιογράφος, ζήτησε από την Επιτροπή να λάβει πρόσβαση του κοινού [1] σε προσκλήσεις και άλλα έγγραφα που σχετίζονται με εταιρική εκδήλωση που διοργανώθηκε από πολυεθνική εταιρεία τον Απρίλιο του 2019. Στην εκδήλωση συμμετείχαν ορισμένα μέλη του προσωπικού της Επιτροπής και πρώην προϊστάμενος μονάδας της Επιτροπής.
2. Η Επιτροπή απάντησε στον καταγγέλλοντα τον Αύγουστο του 2019, παρέχοντας πλήρη πρόσβαση σε τρία έγγραφα και μερική πρόσβαση σε 18 έγγραφα, απαλείφοντας όλα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα.
3. Ο καταγγέλλων ζήτησε από την Επιτροπή να επανεξετάσει την απόφασή της υποβάλλοντας τη λεγόμενη «επιβεβαιωτική αίτηση». Ο καταγγέλλων δήλωσε ότι ενδιαφερόταν για τον ρόλο που διαδραμάτισε ο πρώην προϊστάμενος μονάδας της Επιτροπής κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης αυτής. Ο καταγγέλλων δήλωσε ότι ο πρώην προϊστάμενος μονάδας είχε αναλάβει θέση στην εταιρεία που φιλοξένησε την επίμαχη εκδήλωση και ότι διερευνούσε πιθανή σύγκρουση συμφερόντων του εν λόγω προσώπου. Το πρόσωπο είχε εργαστεί σε θέματα που είχαν άμεση σχέση με την πολυεθνική εταιρεία όταν ήταν δημόσιος υπάλληλος της ΕΕ. Ο καταγγέλλων ήθελε να διερευνήσει κατά πόσον το πρόσωπο είχε παραβιάσει τις υποχρεώσεις του ως πρώην δημόσιος υπάλληλος της ΕΕ μέσω της συνεργασίας με πρώην στενούς συναδέλφους της Επιτροπής.
4. Τον Σεπτέμβριο του 2019, η Επιτροπή επιβεβαίωσε την αρχική της απόφαση, στηριζόμενη ιδίως στην ανάγκη προστασίας της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας ενός ατόμου. [2] Η Επιτροπή έκρινε ότι ο καταγγέλλων δεν είχε αποδείξει την ανάγκη για ποιο λόγο τα επίμαχα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα έπρεπε να του διαβιβαστούν. Η Επιτροπή έκρινε επίσης ότι υπήρχε πραγματικός και μη υποθετικός κίνδυνος η δημοσιοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα να βλάψει την ιδιωτική ζωή των ενδιαφερόμενων προσώπων, τα οποία θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο «ανεπιθύμητων εξωτερικών επαφών» .

5. Δυσανεστημένος με την απάντηση της Επιτροπής, ο καταγγέλλων απευθύνθηκε στον Διαμεσολαβητή. Ο Διαμεσολαβητής διερωτήθηκε σχετικά με την άρνηση της Επιτροπής να γνωστοποιήσει το όνομα του πρώην προϊσταμένου μονάδας που περιέχεται στα έγγραφα. Η ερευνητική ομάδα του Διαμεσολαβητή επιθεώρησε τις μη αναδιατυπωθείσες εκδοχές των ζητούμενων εγγράφων.

Η πρόταση του Διαμεσολαβητή για λύση

6. Η Διαμεσολαβήτρια έκρινε ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για να επιτραπεί η διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τον υπεύθυνο επεξεργασίας («η Επιτροπή») στον αποδέκτη («ο καταγγέλλων»). [3] Ειδικότερα, ο καταγγέλλων απέδειξε την ανάγκη διαβίβασης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για συγκεκριμένο σκοπό που ήταν προς το δημόσιο συμφέρον, δηλαδή να αξιολογήσει κατά πόσον υπήρξε πιθανή σύγκρουση συμφερόντων και κατά πόσον η Επιτροπή είχε τηρήσει τους δικούς της κανόνες δεοντολογίας. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε επίσης ότι οποιοδήποτε συμφέρον του πρώην προϊσταμένου μονάδας να απαλειφθεί το όνομά του από τα έγγραφα δεν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως «έννομο συμφέρον». Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η χρήση της ονομασίας στο πλαίσιο ενός εγγράφου αφορούσε άμεσα το ζήτημα του κατά πόσον ο πρώην προϊστάμενος μονάδας και η Επιτροπή πράγματι τήρησαν τους περιορισμούς στις επαφές μεταξύ τους.

7. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής πρότεινε στην Επιτροπή να παράσχει στον καταγγέλλοντα αντίγραφο των ζητηθέντων εγγράφων χωρίς να διαγραφεί το όνομα του πρώην προϊσταμένου μονάδας [4] .

8. Η Επιτροπή απέρριψε την πρόταση της Διαμεσολαβήτριας για την εξεύρεση λύσης, επαναλαμβάνοντας ότι η ανάγκη που προέβαλε ο καταγγέλλων ήταν γενική και υποστήριξε ότι ήταν αποκλειστικά δική της ευθύνη να ελέγχει τις δραστηριότητες του (πρώην) προσωπικού της Επιτροπής. Η Επιτροπή έκρινε επίσης ότι τα συμφέροντα του πρώην προϊσταμένου μονάδας ήταν νόμιμα και θα μπορούσαν να υπονομευθούν με τη γνωστοποίηση των προσωπικών του δεδομένων [5] .

Η σύσταση της Διαμεσολαβήτριας

9. Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι ο εν λόγω προϊστάμενος μονάδας κατείχε προηγουμένως διευθυντική θέση στην Επιτροπή και, ως εκ τούτου, κατείχε ορισμένο βαθμό αρχαιότητας όταν εργαζόταν για τη δημόσια διοίκηση της ΕΕ. Επομένως, δεδομένου ότι ο ενδιαφερόμενος είχε αναλάβει τότε δημόσιο ρόλο σε εταιρεία που δραστηριοποιείται στον ίδιο τομέα αρμοδιοτήτων που εργάστηκε στην Επιτροπή, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι το πρόσωπο αυτό πρέπει να δεχθεί ορισμένο βαθμό δημόσιου ελέγχου.

10. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε επίσης ότι ο καταγγέλλων είχε παράσχει επαρκείς λόγους για τη διαβίβαση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του πρώην προϊσταμένου μονάδας. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε επίσης ότι δεν υπήρχαν καταλληλότερα ή λιγότερο παρεμβατικά μέσα

για την εκπλήρωση του σκοπού που πρότεινε ο καταγγέλλων.

11. Ως εκ τούτου, η Διαμεσολαβήτρια διαπίστωσε ότι η επίμονη άρνηση της Επιτροπής να παράσχει δημόσια πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα χωρίς να απαλειφθεί το όνομα του πρώην προϊσταμένου μονάδας συνιστούσε κακοδιοίκηση. Ως εκ τούτου, έκανε την ακόλουθη σύσταση: [6]

Η Επιτροπή θα πρέπει να παράσχει στον καταγγέλλοντα αντίγραφο των ζητηθέντων εγγράφων χωρίς να διαγραφεί το όνομα του πρώην προϊσταμένου μονάδας της Επιτροπής [7] .

12. Η Επιτροπή απέρριψε τη σύσταση του Διαμεσολαβητή και εμμένει στη θέση της ότι δεν μπορεί να παράσχει πρόσβαση στο όνομα του ενδιαφερομένου [8] .

13. Η Επιτροπή επανέλαβε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε ο καταγγέλλων σχετικά με την ανάγκη διαβίβασης των δεδομένων δεν ήταν επαρκή για την εκπλήρωση του αυστηρού νομικού ελέγχου που προβλέπεται στους κανόνες προστασίας των δεδομένων [9] . Ο καταγγέλλων δεν απέδειξε τον τρόπο με τον οποίο η διαβίβαση ήταν αναγκαία για τη διασφάλιση επαρκούς δημόσιου ελέγχου της εικαζόμενης σύγκρουσης συμφερόντων και, ειδικότερα, τον τρόπο με τον οποίο η επανεξέταση αυτή θα αποκαθιστούσε τις εικαζόμενες ανεπάρκειες του υφιστάμενου μηχανισμού ελέγχου της Επιτροπής σε αυτή τη συγκεκριμένη κατάσταση.

14. Η Επιτροπή υποστήριξε ότι, με τη γνωστοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ο πρώην προϊστάμενος μονάδας ενδέχεται να διακινδυνεύσει σοβαρή προσβολή της φήμης του, δεδομένου ότι ο έλεγχος των μέσων ενημέρωσης θα συνήγαγε συμπεράσματα μόνο από τα αντίστοιχα έγγραφα και όχι βάσει μιας συνολικής εικόνας. Η Επιτροπή έκρινε επίσης ότι το εν λόγω πρόσωπο δεν ήταν *δημόσιο πρόσωπο κατά την έννοια* που χρησιμοποιείται από την υφιστάμενη νομολογία [10] .

15. Στις παρατηρήσεις του σχετικά με την απάντηση της Επιτροπής, ο καταγγέλλων τόνισε ότι ως δημοσιογράφος είχε συγκεκριμένη λειτουργία εποπτείας για τη διασφάλιση του δημόσιου ελέγχου θεμάτων όπως οι συγκρούσεις συμφερόντων. Υπέβαλε το αίτημά του ως δημόσιος φύλακας, ασκώντας τόσο το δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα όσο και το δικαίωμά του στην ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης. Αρνούμενη την πρόσβαση σε αυτές τις πληροφορίες, η Επιτροπή « *δημιουργούσε εμπόδια στην άσκηση της ελευθερίας της έκφρασης και της πληροφόρησης* » .

16. Ο καταγγέλλων υπογράμμισε επίσης ότι θεωρεί ότι ο πρώην προϊστάμενος μονάδας της Επιτροπής είναι γνωστό πρόσωπο σε συγκεκριμένο τομέα πολιτικής εμπειρογνωμοσύνης, αφού είχε αρκετές δημόσιες εμφανίσεις ως ομιλητής σε εκδηλώσεις του κλάδου. Η εξέχουσα θέση του ατόμου στον συγκεκριμένο τομέα εξειδίκευσης ήταν ο λόγος που είχε προσληφθεί από την ιδιωτική εταιρεία. Κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, αξίζει να εξεταστεί ο δημόσιος ρόλος του ατόμου.

Η αξιολόγηση του Διαμεσολαβητή μετά τη σύσταση

17. Η Διαμεσολαβήτρια εμμένει στην άποψή της ότι η άρνηση της Επιτροπής να γνωστοποιήσει το όνομα του πρώην προϊσταμένου μονάδας στα επίμαχα έγγραφα συνιστά κακοδιοίκηση.

18. Όταν τα μέλη του προσωπικού αποχωρούν από τη δημόσια διοίκηση της ΕΕ για να αναλάβουν θέσεις στον ιδιωτικό τομέα, γεγονός που οδηγεί σε καταστάσεις «μεταπήδησης στον ιδιωτικό τομέα», συχνά προκύπτουν ανησυχίες σχετικά με την ακατάλληλη εκμετάλλευση ενός πρώην ρόλου δημόσιας υπηρεσίας. Πρόκειται για μια πρόκληση που πλήττει πολλές δημόσιες διοικήσεις. Αν και οι κινήσεις αυτές μπορούν να εκληφθούν ως φυσιολογικό μέρος της επαγγελματικής ζωής, ενδέχεται να οδηγήσουν σε καταστάσεις πιθανών συγκρούσεων συμφερόντων. Ο δημόσιος έλεγχος σε αυτόν τον τομέα δεν είναι μόνο λογικός αλλά και απαραίτητος σε μια δημοκρατική κοινωνία. Η δυνατότητα κατάλληλου δημόσιου ελέγχου αυξάνει την εμπιστοσύνη των πολιτών και τη νομιμότητα της δημόσιας διοίκησης [11] .

19. Στην περίπτωση αυτή, ο καταγγέλλων προσκόμισε συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία για μια εκδήλωση την οποία φιλοξένησε ο νέος εργοδότης του πρώην προϊσταμένου μονάδας και στην οποία παρευρέθηκαν ο πρώην προϊστάμενος μονάδας και οι νυν υπάλληλοι της Επιτροπής με τους οποίους είχε εργαστεί υπό την προηγούμενη θέση του. Η κατάσταση αυτή ήταν τέτοια ώστε να δημιουργήσει τουλάχιστον μια αντιληπτή σύγκρουση συμφερόντων και να θέσει υπό αμφισβήτηση την αποτελεσματική επιβολή των κανόνων στους οποίους υπόκεινται οι δημόσιοι υπάλληλοι της ΕΕ.

20. Ως εκ τούτου, σκοπός της διαβίβασης των ζητούμενων δεδομένων ήταν να δοθεί η δυνατότητα στον καταγγέλλοντα και σε άλλους πολίτες της ΕΕ να επαληθεύσουν κατά πόσον τηρήθηκαν οι κανόνες που θεσπίστηκαν για την αποφυγή συγκρούσεων συμφερόντων. Τελικά, αυτός ο δημόσιος έλεγχος μπορεί να συμβάλει στη διασφάλιση της εμπιστοσύνης του κοινού στη διοίκηση της ΕΕ, είτε επιβεβαιώνοντας ότι δεν υπάρχουν στοιχεία σύγκρουσης συμφερόντων, είτε διευκολύνοντας τη συμμετοχή του κοινού με τη δημόσια διοίκηση για να βοηθήσει να λογοδοτήσει.

21. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί επίσης ότι η γνωστοποίηση των επίμαχων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα θα μπορούσε να ήταν προς το συμφέρον του πρώην προϊσταμένου μονάδας: θα μπορούσε να συμβάλει στην άρση τυχόν αμφιβολιών που είχαν διατυπωθεί σχετικά με την ακεραιότητα του ατόμου.

22. Αν η γνωστοποίηση αποδείκνυε ότι οι αμφιβολίες αυτές ήταν δικαιολογημένες, το συμφέρον του πρώην προϊσταμένου μονάδας για τη μη δημοσιοποίηση δεν είναι δικαιολογημένο.

23. Όσον αφορά τις ανησυχίες της Επιτροπής ότι η δημοσιοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν θα παρείχε στο κοινό την πλήρη εικόνα της κατάστασης, θα μπορούσε να επιλέξει να παράσχει στον καταγγέλλοντα τυχόν πρόσθετες πληροφορίες που θεωρεί χρήσιμες για να διευκολύνει την εξαγωγή ορθών συμπερασμάτων.

24. Ο Διαμεσολαβητής έχει επανειλημμένα επιστήσει την προσοχή στις δυσκολίες που συνεπάγεται η επιβολή των όρων μεταπήδησης των υπαλλήλων στον ιδιωτικό τομέα. Η διασφάλιση του υψηλότερου επιπέδου διαφάνειας είναι θεμελιώδους σημασίας για τον εντοπισμό και την αντιμετώπιση των προβλημάτων. Η έλλειψη πλήρους δημοσιοποίησης εκ μέρους της Επιτροπής στην προκειμένη περίπτωση δεν θα συμβάλει στην εμπιστοσύνη του κοινού στη διαχείριση των καταστάσεων μεταπήδησης στον ιδιωτικό τομέα από την Επιτροπή.

Συμπέρασμα

Με βάση την έρευνα, ο Διαμεσολαβητής περατώνει την υπόθεση με το ακόλουθο συμπέρασμα:

Η άρνηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να παράσχει στον καταγγέλλοντα αντίγραφο των ζητηθέντων εγγράφων χωρίς να διαγραφεί το όνομα του πρώην προϊσταμένου μονάδας της Επιτροπής, συνιστά κακοδιοίκηση.

Ο καταγγέλλων και η Επιτροπή θα ενημερωθούν για την απόφαση αυτή .

Emily O'Reilly Ευρωπαϊά Διαμεσολαβήτρια

Στρασβούργο, 11/12/2020

[1] Σύμφωνα με τον κανονισμό 1049/2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής:
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32001R1049&from=EN>
[Σύνδεσμος].

[2] Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού 1049/2001.

[3] Σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού 2018/1725 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32018R1725> [Σύνδεσμος]

[4] Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την καταγγελία και το πλήρες κείμενο της πρότασης του Διαμεσολαβητή για λύση διατίθενται στη διεύθυνση:
<https://www.ombudsman.europa.eu/en/solution/en/129972> [Σύνδεσμος]

[5] Το πλήρες κείμενο της απάντησης της Επιτροπής στην πρόταση λύσης διατίθεται στη διεύθυνση: <https://www.ombudsman.europa.eu/en/correspondence/en/135762> [Σύνδεσμος]

[6] Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 6 του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή.

[7] Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την καταγγελία και το πλήρες κείμενο των συστάσεων του Διαμεσολαβητή διατίθενται στη διεύθυνση:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/recommendation/en/129973> [Σύνδεσμος]

[8] Το πλήρες κείμενο της απάντησης της Επιτροπής στη σύσταση διατίθεται στη διεύθυνση:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/correspondence/en/135763> [Σύνδεσμος]

[9] Άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού 2018/1725

[10] Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 2015 στην υπόθεση T-115/13, *Dennekamp κατά Κοινοβουλίου*, σκέψεις 119-121.

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=regulation+1049%252F2001&docid=165829&pageIndex=0>
[Σύνδεσμος]

[11] Βλ. επίσης την απόφαση της Ευρωπαϊκής Διαμεσολαβήτριας στη στρατηγική της έρευνα OI/3/2017/NF σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διαχειρίζεται τις καταστάσεις «μεταπήδησης στον ιδιωτικό τομέα» των μελών του προσωπικού της, η οποία διατίθεται στη διεύθυνση: <https://www.ombudsman.europa.eu/en/decision/en/110608>

[Σύνδεσμος].